

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singulos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

SS. Justus & Pastor MM. 6. Augusti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

Deo, quibus cibos identidem condiebat, suavitatem illecta ipsa capitur; simul amoribus nuntium mittit, simul Christo totam se dedit, exemploque suo mox matrem Hilariam & scelerum nuper socias tres ancillulas trahit. Tantum odor castus unius Narcissi potuit! Doluit fanè hoc nequam genio, qui propalam visendus multis questus est animam olim suam AFRAM sibi extorqueri. Hæc interea opes malè partas benè inter pauperes dividens, vitamque veterem castissimis coloribus emendans, jubetur à prætore Cajo, missio Christo, ad Veneris sacra redire, Vulcano, ni pareat, sacrificanda. Maluit hujus quàm illius ignes ferre. Itaque palo alligata cum è pyrâ ardente fumos demonis æstusque Cupidinis risisset, flammam inter cælo se intulit, quò mox mater etiam & ternæ famulæ, quòd lacrimas rogo & tumulo AFRÆ affudissent, alio ex rogo evolarunt. Ipsa Venus putò mirabatur ad tot ignes frigere sese. *Ex Surio.*

Dum carnalis vita corrigitur, & usque ad abstinentiæ atque orationis studium pervenitur, quasi jam in altari caro incenditur, ut inde in omnipotentis DEI sacrificium redoleat. Greg. in Moralib.

SS. JUSTUS & PASTOR MM.

6. Augusti.

IUSTVM & PASTOREM germanos fratres: duo sidera, Castorem & Pollucem dicerem, nisi feliciori forte unà uterque è cælo adolescentiæ præluceret. Involverat velut turbo omnem Hispaniam furor Daciani, & Complutum jam pervenerat; cum hi pueruli, abjectis ultrò tabellis, è ludo literario in campum prodire properarunt, factis ostensuri, quantum in Christianâ Philosophiâ

phiã profecissent. Dixisses ad gremium matris currere, ita ad carnificum manipulos parili cursu contendebant. Dacianus ubi hæc inaudit, virgis cædi imperavit. Sed illi ad imbellem scholæ metum ridere scilicet; supplicia hæc timidæ ætatis dicere, quæ sæpè nec pueris lacrimas excuterent. Alia itaque tormenta promeret, Tyranno digna, & cum iis rem sibi cogitaret, qui prætextam cum superstitione jam posuissent. Et verò victoriam jam tum desperans Dacianus non admissos educi extra urbem ad supplicium iussit. Illi in amplexu ruere, novo more frater fratri mortem gratulari; hoc demum Christianæ Philosophiæ esse, mortem pro Christo contemnere; hoc germani fratris, germano immori, nec fatis disjungi, quos uterus matris junxisset. Ita animosi, & pleni, quæ in vultum etiam promicabat, lætitiã, caput securi subdiderunt. Age nunc, quid ad hos discipulos Complutum, vel ipse Cordubensis Philosophus? Certè Dacianus quamprimùm aliò se contulit, non ausus porrò cum viris congregari, tam turpiter à pueris victus. *Ex Baron. & Lippeloo.*

Si vires tuæ in pugnando sint parvæ, Christum invoca adiutorem. Cum te perspexerit fideliter invocantem, qui pro te pependit in ligno, & hic victoriam, & coronam victoriæ præparabit in calo. S. Aug. l. de symb.

S. ALBERTUS C. 7. Augusti.

ETIAM ALBERTI splendorem prævia ab utero matris lux indicavit. Et rectius MARIÆ quam huius filium dixeris, quippe quem sterili eã lege illa dedit, ut bonâ fide suo servitio olim hæc redderet. Moram ipsis, quibus jungere se ALBERTUS parabat, Carmelitis quos vocant, interponentibus,

R

graviter